

УДК 796

Бондаренко А.О.¹, Шуба Л.В.²

¹ студ. гр. УФКС-116 ЗНТУ

² канд. пед. наук, доц. ЗНТУ

ПАРКОВИЙ ВОЛЕЙБОЛ – НЕОЛІМПІЙСЬКИЙ ВИД СПОРТУ

Волейбол (англ. volleyball от volley – «бити м'яч на льоту») – командна спортивна гра, у процесі якої дві команди змагаються на спеціальному майданчику, розділеному сіткою. Волейбол – неконтактний, комбінаційний вид спорту, де кожен гравець має чітку спеціалізацію на майданчику. Основу гри у волейбол становить гральна діяльність, що має характер змагального протиборства, який регламентується спеціальним кодексом правил.

Перевага волейболу полягає в простоті облаштування місць занять, а також правил проведення гри. Це емоційна гра, під час якої гравці отримують великі обсяги фізичного навантаження, які, проте, не переходять межу оптимальних зусиль, що унеможливорює перевтому, оскільки волейбол за своєю специфікою є справою самодозуючою.

Парковий волейбол – один з підвидів гри в волейбол, який відрізняється від класичного тим, що в команді бере участь чотири людини; поле менше за розміром, ніж в класичному волейболі; сітка трохи нижче; матчі проводяться безпосередньо просто неба на ґрунтових і трав'яних майданчиках.

Цей вид спорту ще не отримав широкої популярності у світі, але має такі перспективи. Можливо, через кілька років може увійти в офіційну

Олімпійську програму. Даний вид спорту спрямований на популяризацію волейболу серед простих людей. У нього можна грати в парках, на природі.

Конгресом FIVB в листопаді 1998 року в Токіо оголошено про популяризацію і поширення такого виду спорту, як парковий волейбол. Він став вважатися новою дисципліною волейболу усьому світі. Парковий волейбол робить ставку на гравців, без обмежень у віці та статі, для яких участь є важливіше, ніж перемога (хоча набір очок все ж залишається основною метою). Вважаючи, що правила дуже прості і до гравців пред'являється менше вимог, парк-волей – це поштовх для початківців волейболістів і чудове проведення часу на свіжому повітрі.

У парковому волейболі беруть участь дві команди, по 4 гравця в кожній, на майданчику, який розділений сіткою. Існують певні версії для певних обставин, щоб адаптувати гру до ігрових умов і характеристикам гравців. Як припускає сама назва гри, парк-волейбол, – це гра на відкритому повітрі, але також вона може проводитися в приміщенні. Для молодших категорій може використовуватися спеціальний м'яч – легший і більшого розміру. Хоча правила гри в волейбол зберігаються, в парковому волейболі пред'являється менше вимог і використовуються більш прості правила. Одним з основних принципів є «автосудейство», тому від гравців в даній грі чекають чесності і відповідної поведінки. В парк-волей грають за такою ж системою, як і в класичний волейбол, де кожний розіграш м'яча закінчується очком.

Матчі граються чотири проти чотирьох. Заміни відбуваються по ходу зустрічі відповідно до попередньої домовленості. Передбачено чотири вікові категорії:

1. А – 9-12 років – юнаки / змішані / дівчата – сітка 215 см – майданчик 7×14 м;
2. В – 13-14 років – юнаки / змішані – сітка 230 см, дівчата – сітка 224 см – майданчик 7×14 м;
3. С – 15-17 років – юнаки / змішані – сітка 230 см, дівчата – сітка 224 см – майданчик 7×14 м;
4. Д – чоловіки – 243 см - 8×16 м, змішані (хв. 2 жінки) – сітка 230 см – майданчик 8×16 м, жінки – сітка 224 см – майданчик 8×16 м.

Використовується звичайний волейбольний м'яч, хоча вже існує і професійний. Суддівство в основному виконується самими гравцями або одним із суддів, призначеним організатором. Розіграш починається з подачі позаду лицьової лінії (або ближче до сітки, якщо це погоджено до матчу). Командам дано право максимум на три удари для повернення м'яча супернику. Контакт з м'ячем при блокуванні не враховується. Один гравець не має права два рази поспіль торкатися м'яча.

Аналізуючи вище наведений матеріал відмічаємо, парковий волейбол є різновидом класичного волейболу та не вимагає великих матеріальних

витрат. Цей вид спорту стає де бали популярним серед людей різного віку та статі. І ми вважаємо, що занурення в цю тему є актуальним та своєчасним.